

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 23 czerwca 1986 r.

w sprawie ordynacji telekomunikacyjnej.

Na podstawie art. 46 ust. 1 w związku z art. 45 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. Ordynacja telekomunikacyjna ustala warunki korzystania z usług łączności telekomunikacyjnej o charakterze powszechnym, wykonywanych przez państwową jednostkę organizacyjną „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, zwaną dalej „PPTT”.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) abonament telefoniczny — uprawnienie do korzystania z połączeń telefonicznych za pomocą stacji telefonicznej zainstalowanej w lokalu abonenta i przyłączonej do centrali telefonicznej PPTT,
- 2) abonent telefoniczny — osobę fizyczną, prawną lub jednostkę organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej, którym został przyznany abonament telefoniczny,
- 3) przeniesienie stacji telefonicznej — zmianę miejsca zainstalowania stacji na życzenie abonenta,

- 4) abonament teleksowy — uprawnienie do korzystania z połączeń teleksowych za pomocą stacji teleksowej zainstalowanej w lokalu abonenta i przyłączonej do centrali teleksowej PPTT,
- 5) abonent teleksowy — osobę fizyczną, prawną lub jednostkę organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej, którym został przyznany abonament teleksowy,
- 6) abonament teleinformatyczny — uprawnienie do korzystania z połączeń teleinformatycznych za pomocą stacji teleinformatycznej zainstalowanej w lokalu abonenta i dołączonej do sieci telekomunikacyjnej PPTT,
- 7) abonent teleinformatyczny — osobę fizyczną, prawną lub jednostkę organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej, którym został przyznany abonament teleinformatyczny,
- 8) użytkownik stacji telefonicznej, teleksowej, teleinformatycznej — osobę fizyczną, prawną lub jednostkę organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej, korzystające ze stacji telefonicznej, teleksowej, teleinformatycznej z upoważnienia abonenta danej stacji,
- 9) telegram — przekazanie adresatowi środkami telekomunikacyjnymi korespondencji przyjętej od nadawcy,
- 10) alfabet telegraficzny — zbiór liter łacińskich, cyfr i wybranych znaków pisarskich dopuszczonych do przekazywania w sieci telegraficznej PPTT.

§ 3. Przepisy ordynacji telekomunikacyjnej stosuje się również do usług łączności telekomunikacyjnej w ruchu międzynarodowym, pod warunkiem że nie są sprzeczne z regulaminami międzynarodowymi oraz z odrębnymi umowami zawartymi z administracjami łączności innych krajów.

§ 4. Usługami łączności telekomunikacyjnej o charakterze powszechnym są:

- 1) w ruchu telefonicznym:
 - a) abonament telefoniczny,
 - b) połączenia telefoniczne,
 - c) udzielanie informacji i wykonywanie zleceń telefonicznych,
- 2) w ruchu telegraficznym:
 - a) telegramy,
 - b) abonament teleksowy,
 - c) połączenia teleksowe,
- 3) w ruchu teleinformatycznym:
 - a) abonament teleinformatyczny,
 - b) połączenia teleinformatyczne.

§ 5. Usługi telekomunikacyjne świadczą jednostki organizacyjne PPTT; urzędy telekomunikacyjne oraz urzędy i agencje pocztowo-telekomunikacyjne.

§ 6. 1. Zasady pobierania opłat za poszczególne usługi telekomunikacyjne i ich wysokość określa taryfa telekomunikacyjna.

2. Abonent telefoniczny, teleksowy lub teleinformatyczny jest obowiązany do uiszczania opłat taryfowych za wszystkie usługi zlecone z jego stacji, bez względu na osobę zleceńodawcy.

3. Abonent jest obowiązany uregulować rachunek za usługi telekomunikacyjne w terminie do ostatniego dnia miesiąca, w którym rachunek został abonentowi doręczony.

4. Zgłoszenie zastrzeżeń do wysokości rachunku nie zwalnia abonenta od uregulowania tego rachunku.

5. W razie nieotrzymania rachunku, abonent jest obowiązany uiścić stałą opłatę abonamentową.

6. W razie nieuregulowania rachunku w terminie określonym w ust. 3, pobiera się karę pieniężną za zwłokę w wysokości określonej odrębnymi przepisami.

§ 7. 1. Jeżeli rachunek nie jest opłacony po upływie 30 dni od dnia doręczenia rachunku, urząd telekomunikacyjny wysyła ponaglenie, w którym informuje również o możliwości wyłączenia stacji telefonicznej, teleksowej lub teleinformatycznej z sieci telekomunikacyjnej.

2. W razie wyłączenia stacji, za ponowne jej włączenie pobierane są opłaty określone w taryfie telekomunikacyjnej. Ponowne włączenie stacji może nastąpić po uregulowaniu przez abonenta zaległych opłat.

§ 8. 1. Warunkiem wykonania usług telekomunikacyjnych jest:

- 1) przestrzeganie przepisów ordynacji telekomunikacyjnej,
- 2) możliwość techniczna wykonania usługi.

2. Usługa telekomunikacyjna nie może być wykonana, w razie gdy treść przekazywanych informacji pozostaje w sprzeczności z prawem, porządkiem publicznym lub zasadami współżycia społecznego.

§ 9. Przyznanie abonamentu stacji telefonicznej, teleksowej lub teleinformatycznej następuje na wniosek zainteresowanej osoby, złożony we właściwym terenowo urzędzie telekomunikacyjnym.

§ 10. 1. Wnioski o przyznanie abonamentu albo o przeniesienie stacji telefonicznej, teleksowej lub teleinformatycznej realizowane są według kolejności zgłoszeń, z uwzględnieniem szczególnych potrzeb społecznych, gospodarczych oraz względów humanitarnych.

2. Abonament przyznaje dyrektor właściwego terenowo urzędu telekomunikacyjnego, z uwzględnieniem opinii komisji do spraw przyznawania abonamentu.

3. W skład komisji wchodzi przedstawiciele urzędu telekomunikacyjnego oraz terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego.

4. Organizację i tryb pracy komisji ustala regulamin.

5. Jeżeli istnieją możliwości realizacji wszystkich wniosków, opinia komisji nie jest wymagana.

6. Za przyznanie abonamentu i przeniesienie stacji telefonicznej, teleksowej lub teleinformatycznej pobiera się opłaty w wysokości określonej w taryfie telekomunikacyjnej.

§ 11. 1. Zażalenie umowy o korzystanie z abonamentu telefonicznego, telexowego lub teleinformatycznego następuje z chwilą przyznania abonamentu.

2. Warunkiem przyznania abonamentu jest zameldowanie w lokalu lub posiadanie prawa do użytkowania lokalu wskazanego we wniosku.

3. W razie stwierdzenia, iż abonent został wymeldowany na stałe z lokalu, w którym zainstalowana jest stacja telefoniczna, urząd telekomunikacyjny wyłącza stację i likwiduje abonament z zachowaniem przepisów § 12.

§ 12. 1. Urząd telekomunikacyjny jest obowiązany dokonać przekazania abonamentu telefonicznego na rzecz innej osoby fizycznej, prawnej lub jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej w następujących przypadkach:

1) na wniosek abonenta będącego osobą fizyczną:

- a) członkowi rodziny zameldowanemu na pobyt stały wspólnie z abonentem w lokalu mieszkalnym, w którym zainstalowana jest stacja telefoniczna,
- b) współwłaścicielowi lub współużytkownikowi lokalu użytkowego, w którym zainstalowana jest stacja telefoniczna, posiadającemu prawo do użytkowania lokalu,
- c) osobie nie będącej członkiem rodziny, zameldowanej na pobyt stały, zamieszkałej wspólnie z abonentem przez co najmniej 12 miesięcy.

2) na wniosek abonenta będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej — osobie fizycznej zameldowanej w lokalu, w którym jest zainstalowana służbowa stacja telefoniczna, po co najmniej 3-letnim jej użytkowaniu przez tę osobę.

3) na wniosek osoby wspólnie zamieszkałej z abonentem i pozostającej w lokalu, w którym zainstalowana jest stacja telefoniczna, jeżeli abonent ten został wymeldowany na stałe i w ciągu 3 miesięcy nie złożył wniosku o przeniesienie stacji telefonicznej lub o przekazanie abonamentu albo abonament ten został zlikwidowany zgodnie z wnioskiem abonenta, lecz namer i łącze nie zostały jeszcze zajęte dla innego abonenta; osobami uprawnionymi do przejścia abonamentu są w kolejności:

- a) współmałżonek, dzieci, rodzice, rodzeństwo abonenta, inni krewni lub powinowaci — zameldowani na pobyt stały,
- b) inne osoby fizyczne zameldowane na pobyt stały przez okres co najmniej 12 miesięcy.

4) w razie śmierci abonenta:

- a) spadkobiercy obejmującemu lokal, na wniosek tego spadkobiercy, a w razie braku spadkobiercy — osobie obejmującej lokal i tam zameldowanej na pobyt stały przed śmiercią abonenta — na wniosek tej osoby,
- b) współwłaścicielowi lub współużytkownikowi lokalu użytkowego, w którym zainstalowana jest stacja telefoniczna, na jego wniosek, pod warunkiem zachowania prawa użytkowania tego lokalu,

5) gdy za przekazaniem abonamentu przemawiają względy społeczne lub humanitarne.

Za przekazanie abonamentu stacji telefonicznej, telexowej lub teleinformatycznej pobiera się opłatę ta-

ryfową od osoby, na której rzecz abonament został przekazany.

§ 13. Rozwiązania umowy o korzystanie z abonamentu stacji telefonicznej, telexowej lub teleinformatycznej może dokonać:

- 1) abonent,
- 2) PPTT — w razie nieprzestrzegania przez abonenta postanowień ordynacji telekomunikacyjnej lub w razie nieuregulowania zaległych opłat w ciągu trzech miesięcy, licząc od dnia wyłączenia stacji.

§ 14. Abonent lub osoba zlecająca wykonanie usługi powinna korzystać z usług telekomunikacyjnych w sposób nie powodujący zakłóceń w działaniu sieci telekomunikacyjnej i pracy jednostek telekomunikacyjnych PPTT.

§ 15. 1. Abonent jest obowiązany do zawiadomienia właściwego terenowo urzędu telekomunikacyjnego o zaistniałych zmianach w nazwie abonenta lub użytkownika stacji oraz do dostarczenia informacji potrzebnych do umieszczenia w wydawanych przez PPTT spisach telefonów, telexów lub w spisach abonentów teleinformatycznych.

2. Na wniosek abonenta mogą być odpłatnie umieszczone w spisach dodatkowe określenia o charakterze informacyjnym lub reklamowym, dotyczące abonenta albo użytkownika stacji; dodatkowe określenia umieszcza się w spisach na odpowiedzialność abonenta.

§ 16. 1. Urządzenia telekomunikacyjne włączone do sieci telekomunikacyjnej PPTT mogą być własnością abonenta lub PPTT.

2. Włączenie do sieci telekomunikacyjnej PPTT urządzeń dostarczonych przez abonenta może nastąpić po przedstawieniu świadectwa homologacji.

3. W razie stwierdzenia włączenia do sieci telekomunikacyjnej nie homologowanych urządzeń, PPTT może ze skutkiem natychmiastowym rozwiązać umowę o korzystanie z abonamentu.

§ 17. 1. Wszelkich zmian, konserwacji oraz usuwania uszkodzeń w urządzeniach telekomunikacyjnych będących własnością PPTT, zainstalowanych u abonenta, dokonują wyłącznie służby PPTT.

2. Zmiany w urządzeniach telekomunikacyjnych będących własnością abonenta mogą być wykonywane tylko za zgodą PPTT.

3. Konserwacja i usuwanie uszkodzeń urządzeń telekomunikacyjnych będących własnością abonenta dokonywane są przez PPTT na koszt abonenta.

§ 18. Abonent jest obowiązany umożliwić organom kontrolnym PPTT przeprowadzenie kontroli stanu technicznego urządzeń i ich właściwej obsługi, a w razie stwierdzenia usterek — usunąć je w terminie wyznaczonym przez organ kontrolujący.

§ 19. Abonenckie stacje telefoniczne, telexowe lub teleinformatyczne oznaczone są numerem (znamieriem) służącym do identyfikacji tej stacji. Numery (znamiona) nadaje PPTT.

§ 20. PPTT może z przyczyn technicznych wyłączyć stację telefoniczną, teleksową lub teleinformatyczną na czas określony, nie dłuższy niż 30 dni, po uprzednim poinformowaniu o tym abonenta. W okresie tym opłaty abonamentowe nie są pobierane.

§ 21. 1. W przypadkach określonych w art. 49 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) można zamawiać rozmowy na hasło „Ratunek” i nadawać telegramy ratunkowe (telegramy „SVH”)

2. Rozmowy na hasło „Ratunek” lub telegramy „SVH” mogą być zamawiane lub nadawane przez osoby fizyczne, prawne lub jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej wyłącznie do organów administracji państwowej i instytucji powołanych do niesienia pomocy, zwalczania zaraźliwych chorób ludzi, zwierząt i roślin.

3. Rozmowy na hasło „Ratunek” lub telegramy „SVH”, zamawiane lub nadawane przez osoby fizyczne, prawne lub jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej, nie obowiązane instytucjonalnie do niesienia pomocy, są wolne od opłat.

4. Pracownik PPTT przyjmujący zamówienie na rozmowę na hasło „Ratunek” lub telegram „SVH” może żądać wylegitymowania się osoby korzystającej z tych usług.

5. W ruchu międzynarodowym rozmowy telefoniczne ratunkowe (Detresse) lub telegramy ratunkowe („SVH”) mogą dotyczyć bezpieczeństwa życia ludzkiego na lądzie, morzu, w powietrzu lub przestrzeni kosmicznej. Do rozmów tych lub telegramów zalicza się również rozmowy lub telegramy epidemiologiczne Światowej Organizacji Zdrowia.

Rozdział 2

Usługi telefoniczne.

§ 22. 1. Podstawowymi kategoriami rozmów telefonicznych miejscowych, strefowych, międzymiastowych i międzynarodowych w ruchu ręcznym i półautomatycznym są:

- 1) rozmowa zwykła,
- 2) rozmowa pilna,
- 3) rozmowa błyskawiczna,
- 4) rozmowa na hasło.

2. Przy zamawianiu połączeń telefonicznych można zamówić następujące świadczenia dodatkowe:

- 1) „rozmowę telefoniczną z uprzedzeniem”,
- 2) „rozmowę umówioną w rozmównicy”,
- 3) „rozmowę z wyszukaniem numeru” (nie dotyczy to rozmów błyskawicznych),
- 4) „rozmowę z wezwaniem do placówki pocztowo-telekomunikacyjnej”,
- 5) „rozmowę z wezwaniem do rozmównicy publicznej”,
- 6) „rozmowę płatną przez wzywanego”,
- 7) „rozmowę na z góry oznaczoną godzinę”,
- 8) połączenie telekopiowe,
- 9) „rozmowę abonowaną”,

10) „rozmowę radiotelefoniczną w radiokomunikacji ruchomej lądowej”,

11) „rozmowę radiotelefoniczną w radiokomunikacji ruchomej na morzu i w powietrzu”,

12) „połączenie — echo”,

13) „rozmowę płatną przez abonenta wzywanego z uprzedzeniem”.

§ 23. Na wniosek abonenta może nastąpić wyłączenie stacji telefonicznej na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

§ 24. 1. W lokalu wnioskodawcy na jego wniosek może być zainstalowana stacja telefoniczna ogólnodostępna.

2. Abonent stacji telefonicznej ogólnodostępnej jest obowiązany w godzinach otwarcia lokalu umożliwić przeprowadzanie rozmów.

3. Abonent stacji telefonicznej ogólnodostępnej nie może bez zgody urzędu telekomunikacyjnego zmieniać charakteru jej przeznaczenia.

4. Za udostępnienie stacji abonent może pobierać opłaty określone w taryfie telefonicznej.

§ 25. Na wniosek abonenta numer jego stacji telefonicznej może być zastrzeżony. Numerów zastrzeżonych nie umieszcza się w spisach telefonów oraz bez zgody abonenta nie podaje się do wiadomości innym osobom, z wyjątkiem służb telekomunikacyjnych PPTT i osób upoważnionych przez Ministra Łączności.

§ 26. Rozmowy telefoniczne w ruchu ręcznym i półautomatycznym łączone są w kolejności zamówień oraz według ich kategorii.

§ 27. Podstawą do obliczania należności za rozmowę realizowaną w ruchu ręcznym i półautomatycznym jest czas trwania rozmowy wykazany przez obsługę centrali telefonicznej oraz zamówione świadczenia dodatkowe.

§ 28. Płatny czas trwania rozmów krajowych i międzynarodowych realizowanych w ruchu ręcznym i półautomatycznym liczy się:

- 1) przy rozmowie między stacjami telefonicznymi — od chwili zgłoszenia się do rozmowy abonenta wzywającego i wzywanego do chwili rozłączenia się abonenta wzywającego.
- 2) przy rozmowach z uprzedzeniem lub wezwaniem do rozmównicy — od chwili zgłoszenia się abonenta wzywającego i wzywanej osoby lub określonego numeru wewnętrznego centrali abonenckiej do chwili rozłączenia się abonenta wzywającego.

§ 29. 1. Czas trwania rozmowy telefonicznej realizowanej w ruchu automatycznym jest rejestrowany przez urządzenie centrali telefonicznej (liczniki) w postaci jednostek licznikowych. Jednostka licznikowa jest to wielkość odpowiadająca określonemu odcinkowi czasu trwania rozmowy, mierzonemu w sekundach, którego długość zależy od relacji, w jakiej realizowana jest dana rozmowa telefoniczna.

2. Płatny czas trwania rozmowy w ruchu automatycznym jest rejestrowany od chwili zgłoszenia się abonenta wzywającego do chwili rozłączenia się abonenta

wzywającego, a przy połączeniach z łącznicą abonencką lub z centralą ręczną — od chwili zgłoszenia się obsługi odpowiedniej centrali.

§ 30. 1. Czas trwania rozmów telefonicznych nie jest ograniczony.

2. Ze względów technicznych kierownik odpowiedniej centrali telefonicznej może ograniczyć czas trwania rozmów międzymiastowych i międzynarodowych.

§ 31. W ramach usługi „udzielanie informacji i wykonywanie zleceń telefonicznych” PPTT udziela informacji dotyczących stacji telefonicznych i sposobu zestawiania połączeń w automatycznym ruchu międzymiastowym i międzynarodowym oraz informacji z różnych dziedzin życia, a także wykonuje zlecenia telefoniczne przyjęte od abonenta lub użytkownika stacji.

Rozdział 3

Usługi telegraficzne.

§ 32. 1. Podstawowymi rodzajami (kategoriami) telegramów są:

- 1) telegram zwykły,
- 2) telegram państwowy (nadawany przez naczelne organy władzy i administracji państwowej oraz przedstawicielstwa dyplomatyczne i konsularne),
- 3) telegram okolicznościowy z tekstem ustalonym przez PPTT (zawierający gratulacje, życzenia lub kondolencje),
- 4) telegram listowy (opłacany według zniżonej stawki taryfowej, przesyłany i doręczany w ostatniej kolejności),
- 5) telegram ratunkowy,
- 6) fototelegram (telegram, którego treść stanowią obrazy, zdjęcia fotograficzne, rysunki, pisma itp.),
- 7) radiotelegram (telegram, którego miejscem nadania lub przeznaczenia jest stacja radiokomunikacji ruchomej lądowej lub morskiej),
- 8) telegram na hasło.

2. Przy nadawaniu telegramu można zamówić następujące świadczenia dodatkowe:

- 1) przyspieszenie przebiegu telegramu,
- 2) doręczenie telegramu w nocy,
- 3) potwierdzenie doręczenia telegramu,
- 4) doręczenie telegramu na blankiecie ozdobnym,
- 5) doręczenie telegramu przez posłańca,
- 6) doręczenie adresatowi dodatkowych odbitek fototelegramu,
- 7) przesłanie nadawcy odbitki z otrzymanego negatywu fototelegramu,
- 8) doręczenie telegramu do rąk własnych adresata,
- 9) odbiór telegramu w lokalu placówki pocztowo-telekomunikacyjnej lub urzędu telekomunikacyjnego oraz jako poste restante,
- 10) przekazanie telegramu adresatowi przez telefon lub dalekopisem,
- 11) zatrzymanie radiotelegramu w pogotowiu do przekazania na statek,

12) doręczenie telegramu w dniu oznaczonym przez nadawcę,

13) opłacenie odpowiedzi telegraficznej.

4. Wskazówkę służbową oznaczającą zamówione świadczenia dodatkowe wlicza się do liczby płatnych wyrazów taryfowych.

5. Żądanie wykonania kilku świadczeń dodatkowych, zamieszczone w tym samym telegramie, może być uwzględnione tylko wtedy, gdy żądane świadczenia nie wykluczają się wzajemnie.

§ 33. 1. Wysokość opłaty za telegram zależy od rodzaju telegramu, świadczeń dodatkowych i liczby wyrazów taryfowych, a w telegramach zagranicznych — również od kraju przeznaczenia telegramu.

2. Za jeden wyraz taryfowy telegramu liczy się:

- 1) każdą oddzielnie napisaną literę, cyfrę lub inny znak alfabetu telegraficznego przeznaczony do nadania na żądanie nadawcy,
- 2) każdy wyraz lub grupy: liter, cyfr, liter i cyfr lub innych znaków alfabetu telegraficznego, jeżeli nie przekraczają 10 znaków.

Wyrazy lub grupy: liter, cyfr, liter i cyfr lub innych znaków alfabetu telegraficznego w adresie, treści i podpisie przekraczające 10 znaków liczy się za tyle wyrazów, ile razy zawierają po 10 znaków, a pozostałe znaki liczy się także za jeden wyraz taryfowy.

§ 34. Nadawca telegramu lub jego pełnomocnik może przed przetelegrafowaniem telegramu żądać wycofania nadanego telegramu lub dokonać zmian w jego treści. Tryb dokonywania zmian lub wycofania telegramu określają przepisy dotyczące obsługi klientów.

§ 35. 1. Telegram powinien być napisany na blankiecie nadawczym PPTT i zawierać dokładny adres odbiorcy telegramu oraz jego treść.

2. Przy nadawaniu telegramu „SVH” oraz przy zamówieniu świadczeń dodatkowych, określonych w § 32 ust. 2 pkt 3, 7 i 13, nadawca powinien podać swój adres na blankiecie nadawczym.

3. Telegramy adresowane do organu władzy lub administracji państwowej, organu partii lub stronnictwa politycznego, organu kościoła lub związku wyznaniowego powinny być podpisane przez nadawcę.

§ 36. 1. Potwierdzenie treści lub autentyczności podpisu nadawcy telegramu na jego żądanie powinno być poświadczane przez uprawniony właściwy organ, którym w szczególności może być sąd, notariusz, organ administracji państwowej, Milicji Obywatelskiej, szpital lub inna właściwa jednostka organizacyjna.

2. Potwierdzenie powinno być zamieszczone na blankiecie nadawczym.

3. Potwierdzenie, opatrzone podpisem i odciskiem pieczęci wystawiającego oraz datą, podlega przetelegrafowaniu w brzmieniu dosłownym lub w formie skróconej, zależnie od życzenia nadawcy wyrażonego na blankiecie nadawczym.

4. Treść potwierdzenia wlicza się do liczby płatnych wyrazów.

§ 37. Osobą uprawnioną do odbioru telegramu jest adresat lub przedstawiciel ustawowy albo pełnomocnik adresata. Ustawowy przedstawiciel lub pełnomocnik na żądanie placówki oddawczej jest obowiązany udowodnić swoją tożsamość i uprawnienia.

§ 38. Jeżeli adresatem telegramu jest:

- 1) organ władzy lub administracji państwowej, organ partii lub stronnictwa politycznego, organ kościoła lub związku wyznaniowego,
 - 2) osoba tymczasowo aresztowana lub odbywająca karę pozbawienia wolności,
 - 3) jednostka wojskowa lub żołnierz albo inna osoba znajdująca się w jednostce wojskowej,
 - 4) pasażer lub członek załogi statku morskiego,
 - 5) osoba przebywająca w hotelu, domu wczasowym, internacie, zakładzie leczniczym itp.
- telegram doręcza się osobie upoważnionej do wykonywania czynności bieżącego zarządu.

§ 39. W razie nieobecności adresata lub osoby uprawnionej do odbioru telegramu, pozostawia się zawiadomienie o nadejściu telegramu w skrzynce na listy, u administratora lub gospodarza domu, u sąsiadów itp. Telegram okolicznościowy można pozostawić w skrzynce na listy.

§ 40. Na żądanie nadawcy, adresatom posiadającym stację telefoniczną przekazuje się telegramsy telefonicznie, posiadającym zaś stację teleksową — dalekopisem.

§ 41. Abonent teleksowy powinien zapewnić:

- 1) należyte zabezpieczenie urządzeń stacji teleksowej przed dostępem osób niepowołanych,
- 2) należyty stan techniczny urządzeń stacji teleksowej,
- 3) sprawną obsługę stacji teleksowej.

§ 42. Stacji teleksowej nie należy wyłączać z sieci telekomunikacyjnej i energetycznej.

§ 43. Osoby fizyczne, prawne lub jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej mogą nadawać korespondencję teleksową za pośrednictwem teleksowych punktów usługowych.

§ 44. 1. Wysokość opłaty za połączenie teleksowe w ruchu krajowym zależy od czasu trwania połączenia i od odległości pomiędzy stacjami teleksowymi.

2. Wysokość opłaty w ruchu zagranicznym zależy od czasu trwania połączenia i kraju, z którym zrealizowane było połączenie.

Rozdział 4

Usługi teleinformatyczne.

§ 45. Usługi „połączenie teleinformatyczne” mogą być realizowane w publicznej sieci telefonicznej lub sieci teleksowej.

§ 46. W razie użytkowania stacji telefonicznej lub teleksowej do połączeń teleinformatycznych bez posiadania abonamentu teleinformatycznego, wyłącza się ją z sieci telekomunikacyjnej.

§ 47. W razie niemożności korzystania z powszechnych usług teleinformatycznych, przysługuje odszkodowanie na zasadach obowiązujących w sieci telefonicznej albo teleksowej w zależności od tego, w jakiej sieci stacja teleinformatyczna pracuje.

Rozdział 5

Przepis końcowy.

§ 48. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Łączności: *W. Majewski*